

Openingstoespraak Eerste gedeputeerde Kurt Moens

namens de deputatie

Maandag 2 december 2019

Geachte raadsleden, griffier, waarnemend gouverneur, collega's,

We staan aan het begin van misschien wel de belangrijkste zitting van de provincieraad van deze legislatuur.

Wij leggen u het meerjarenplan voor: de vertaling van ons ambitieuze bestuursakkoord en onze hoge ambities in cijfers en concrete acties.

Sta mij echter meteen toe, collega's, toe te geven dat er een reukje aan dit meerjarenplan zit. Het is de geur van het vele zweet die heel veel medewerkers van onze Provincie op dit plan gelaten hebben.

Het lijkt mij dan ook niet meer dan gepast om hen bij de start van onze vergadering van harte te bedanken voor die inspanningen.

En ik richt mij rechtstreeks tot hen wanneer ik zeg dat het jullie, de medewerkers zijn, die onze Provincie dragen. Bedankt hiervoor.

Dames en heren,

In weerwil van dat geurtje willen wij met deze deputatie een frisse wind door dit huis laten waaien, een nieuw verhaal brengen.

Dat wil niet zeggen dat wij alles zomaar overboord willen gooien en van een wit blad vertrekken.

We willen de goeie zaken uit het verleden uiteraard overeind houden.

Maar het is ook helemaal niet zo dat er niets verandert.

Gelet op het decibelniveau dat onze gerespecteerde oppositie de afgelopen maanden soms wist te produceren bij elke aangekondigde verandering, durf ik zelfs stellen dat er eigenlijk heel veel verandert.

Voor mij staat en valt alles daarbij met onze filosofie: waar willen we naartoe en hoe kunnen we als Provincie het verschil maken?

Waar willen we naartoe, wat is onze finale doelstelling?

Ik zou dat willen omschrijven met het woordje “duurzaam”.

Dat is tegenwoordig een beetje een modewoord natuurlijk, maar voor mij staat een duurzame Provincie gelijk aan een Provincie die sterk staat om een antwoord te bieden op de grote vraagstukken van vandaag en morgen; een Provincie die vooral ook haar inwoners, bedrijven, lokale besturen en het brede maatschappelijk weefsel helpt om van die uitdagingen ontwikkelingskansen te maken.

Wij willen dat doen in een partnerschap mét dat weefsel.

En ik onderstreep partnerschap om dat dat woord niet vrijblijvend is: het werkt in twee richtingen.

We gaan in dialoog mét onze partners en we ondersteunen hen. Maar we verwachten er ook engagement van terug. We spelen niet zomaar doorgeefluik voor subsidies.

We investeren en verwachten dus een return, niet naar onszelf maar naar onze aandeelhouders: de Oost-Vlamingen.

En die filosofie, collega's, vinden jullie terug in alle 8 speerpunten die we in ons bestuursakkoord naar voor hebben geschoven. Jullie kennen ze allemaal, maar ik som ze niettemin toch graag nog eens op:

- Een ambitieus onderwijs en vorming met expertise;
- Een duurzame en inclusieve economie;
- Een klimaatrobuust waterbeleid;
- Toerisme voor elke Oost-Vlaming;
- Snelle paden, trage wegen;
- Een ambitieus en sociaal rechtvaardig klimaat- en natuurbeleid;
- Ruimte voor Oost-Vlaanderen;
- En ten slotte recreatiedomeinen op maat van de Provincie.

Mensen wapenen voor de toekomst collega's, dat begint bij het onderwijs.

We staan daar sterk als Provincie en we willen daar blijven het verschil maken door jongeren én volwassenen in een eigentijdse infrastructuur met een herkenbaar profiel, een kwalitatief aanbod voor te schotelen.

We blijven daarom weg van een brede eerste graad en zetten maximaal in op digitalisering, artificiële intelligentie, robotisering en STEM-onderwijs.

Wij moeten elk talent – ieder met zijn of haar grote of kleine beperkingen – in Oost-Vlaanderen de kans bieden om zich maximaal te ontplooien.

Vandaar bijvoorbeeld ook het belang dat wij hechten aan NT2 (Nederlands als tweede taal) om zo ook de bron van anderstalig talent aan te boren.

Want door al dat talent de kans te geven zich voortdurend te ontwikkelen, zorgen we er niet alleen voor dat mensen als ondernemer van hun eigen toekomst veel steviger op de arbeidsmarkt staan, een duurzame carrière kunnen uitbouwen. Het komt ook tegemoet aan de luide roep van onze bedrijven naar de sterke profielen die zij op hun beurt nodig hebben om de Oost-Vlaamse economie stevig te verankeren en groeikansen te geven.

Het komt tegemoet aan de vraag van bedrijven naar moderne werknemers die meedenken met het bedrijf, die helpen innoveren, die helpen om die omslag te maken naar de economie van morgen.

Ook als provinciebestuur willen wij een partner zijn van onze ondernemingen die de omslag naar een duurzame en een digitale economie willen en zullen moeten maken.

We trekken bijvoorbeeld een aanzienlijk bedrag uit voor de verduurzamende (energie-) investeringen op bedrijventerreinen. We zorgen ervoor dat onze bedrijven niet langer moeten betalen voor de zonnepanelen op hun dak waarmee ze in hun eigen energiebehoeften voorzien. We zetten inspiratiesessies op rond circulaire economie. We bouwen een kenniscluster 'Ondernemen in 2030' uit voor onze middenstanders en zetten met EROV lerende netwerken op.

Dames en heren, als wij ons willen voorbereiden op de toekomst, dan is dat bij uitstek ook een verhaal over hoe wij omspringen met onze ruimte en hoe wij daar vorm aan geven om op een kwalitatieve wijze invulling te geven aan onze noden: economie en landbouw – en ik noem die niet toevallig in één adem – wonen, ontspanning en natuur.

Er is voor onze Provincie een belangrijke taak weggelegd om die contouren mee uit te tekenen en het is onze uitdrukkelijke bedoeling ze allemaal een plaats te blijven geven in Oost-Vlaanderen.

We maken daarom werk van het beleidsplan ruimte 'Maak Ruimte voor Oost-Vlaanderen 20-50'.

En we maken duidelijke keuzes: kwalitatieve verdichting van onze kernen om het open Oost-Vlaamse landschap te bewaren. Een landschap waarin veel ruimte geboden wordt aan natuur maar waarin ook onze landbouwers zich kunnen blijven ontplooien.

Ook zij staan immers voor nieuwe uitdagingen: korte ketens, nieuwe producten, biolandbouw en zelfs stadslandbouw.

En ook hier willen wij als Provincie partner zijn, zeker ook daar waar we kunnen helpen om het imago van onze landbouw als een dragende factor voor onze welvaart te versterken. Maar collega's, zoals ik daarnet al aangaf: wij willen ook stevig inzetten op natuur. De ambities zijn dan ook hoog: met onder meer een uitbreiding van de provinciale natuur- en

bosgebieden met minstens 10% en een verdubbeling van de provinciale bosindex tegen 2030.

Collega's, u merkt het:

Wij werken aan een Provincie waar je als Oost-Vlaming fier kan op zijn, een Provincie die letterlijk en figuurlijk gezien mag worden, waar je jezelf mee kan én wil vereenzelvigen. Een Provincie met een sterk eigen karakter ook.

En op welke manier kan je dat karakter beter in de verf zetten dan met ons erfgoed, zowel het 'stenen' erfgoed als onze landschappen.

Ze dragen op onnavolgbare wijze mee aan de identiteit van onze Provincie.

We doen dus bewust extra inspanningen om zorg te dragen voor dat erfgoed: In de eerste plaats door de lokale besturen hierin te ondersteunen, bijvoorbeeld bij de uitbouw van het lokaal erfgoedbeleid.

Maar ook door zelf een aantal troeven te blijven versterken: neem nu bijvoorbeeld Mola-Molencentrum, dé voorbeeldsite op vlak van molenerfgoedzorg, en zeker ook de Scheepswerven van Baasrode.

Het zijn twee erfgoedsites die eigenlijk uniek zijn in Europa en waar deze deputatie dan ook echt de ontwikkeling volop wil van ondersteunen.

Maar ook voor onze Provincie geldt al te vaak: onbekend is onbemind.

We nemen misschien al te gemakkelijk het vliegtuig om Europa of zelfs de wereld rond te vliegen om pakweg de Sagrada Familia in Barcelona of de Grand Canyon in de VS te gaan bezoeken.

...maar er valt ook zoveel moois te ontdekken en te beleven dicht bij huis, hier in onze eigen provincie.

Ik vind het daarom onze plicht, niet alleen als provinciebestuur maar eigenlijk van ieder van ons, om dat onbekende in het voetlicht te plaatsen.

Binnen het erfgoedbeleid leveren we daarom extra inspanningen om de publiekswerking te versterken en onze burgers bewuster te maken ván en in contact te brengen mét onze erfgoedrijksdom.

en dus ook een stukje met hun eigen geschiedenis.

De communicatie van Toerisme Oost-Vlaanderen richt er zich dan ook op om van elke Oost-Vlaming een toerist in zijn of haar eigen provincie te maken en als dat even kan uiteraard ook om alle andere landgenoten onze toeristische troeven te leren kennen.

Onze provinciale domeinen vervullen alvast een sleutelrol in dat toerisme in eigen streek.

Actieve en passieve recreatie, natuurontwikkeling en – educatie, evenementen, ... onze recreatiedomeinen bieden een brede waaier aan mogelijkheden en we willen er dan ook bewust sterk in investeren.

U weet dat we daarom een globaal integraal recreatieplan willen uitwerken met een visie op elk domein, met een eenvormige beheersstructuur én uniforme tarieven.

Onze recreatiedomeinen blijven daarmee een hele fijne bestemming voor een dagje uit dicht bij huis.

Maar er zijn daarnaast in onze provincie ook tientallen Rap-op-Stap-kantoren waar je een uitje dichtbij kan boeken en een overzicht kunt krijgen van het budgetvriendelijk vrijetijdsaanbod in Vlaanderen.

Dat is niet alleen beter voor de portemonnee dan die trip naar Barcelona of de Grand Canyon; het is ook beter voor het milieu en het klimaat.

En ik moet het u niet vertellen: dat is een opgave waaraan de jongste jaren niet te ontkomen valt. En terecht.

Het is dan ook een thema dat sowieso telkens weer terug komt in elk van onze beleidsdomeinen.

Het is menens: we willen tot versnelde CO₂-reductie komen en mikken op klimaatneutraliteit in 2040.

Heel specifiek bouwen we bijvoorbeeld verder aan een fijnmazig netwerk van windenergie, we zetten in op kleinschalige windenergie, biogascentrales en biomassacentrales.

We versterken overigens het Steunpunt Duurzaam Wonen en Bouwen en rollen wijkrenovatieprojecten uit om de renovatiegraad van onze woningen op te trekken. Want ook dát is werken aan duurzaamheid, aan een Provincie die klaar is voor morgen.

Collega's, het klimaatdoemscenario dat ons voorgespiegeld wordt lijkt net door zijn enorme omvang iets wat we liever van ons weg duwen of zelfs betwijfelen, omdat we het zo moeilijk kunnen bevatten.

Maar wat we wel gemakkelijk kunnen bevatten, wat we zelf allemaal aan den lijve lijken te ondervinden, is hoe de zomers steeds droger en de regenbuien steeds intenser lijken te worden.

Dat is een gegeven waar ook de Provincie mee aan de slag gaat: bijvoorbeeld via proefprojecten met bufferbekkens die ingezet kunnen worden bij wateroverlast én bij droogteperiodes.

We werken aan de ecologische herinrichting van waterlopen en gaan de gemeenten overtuigen om hun gemeentelijke waterlopen over te dragen en ze bij de overige 1650km provinciale waterlopen te voegen.

Dames en heren, het is overigens niet alleen de droogte of de regen die we wel eens aan den lijve ondervinden.

Ik vermoed dat de grote meerderheid onder jullie ervaringsdeskundige is in het – dik tegen ieders eigen goesting - CO2-uitstoten in de file. Het stuur half aan het opeten van frustratie omdat we weer eens een afspraak mislopen.

En terwijl je daar dan stilstaat, word je links voorbijgestoken... door een fietser... en denk je: had ik maar...

Wel collega's: wij gaan er voor zorgen dat Oost-Vlamingen steeds minder excuses hebben om hun stalen koets niet te vervangen door een stalen ros.

Maar liefst 63 miljoen EUR investeren we de komende jaren in onze fietsinfrastructuur en ik heb hier nog nauwelijks cijfers genoemd, maar dat is er toch wel eentje om trots op te zijn.

We zetten daarbij breed in: van fietssnelwegen tot trage wegen.

We hebben dan wel onze sponsoring van wielerevenementen stopgezet, dat betekent niet dat wij geen fietsprovincie meer zouden zijn.

Integendeel: in plaats van een passieve wordt Oost-Vlaanderen net een actieve fietsprovincie.

Dames en heren: een ontboezeming.

Ik vind dat wij een enorm mooie provincie hebben en dat het hier in Oost-Vlaanderen heerlijk is om te wonen, werken en leven.

Maar dat maakt mij, mijn collega's en bij uitbreiding het hele provinciebestuur, nog geen navelstaarder. En gelukkig maar want vooralsnog is de Provincie Oost-Vlaanderen geen eiland.

Uiteraard werken wij binnen het Vlaamse kader maar wij richten ons ook op de wereld.

Zo blijft solidariteit met mensen uit het Zuiden een aandachtspunt en zetten we de samenwerking met de regio's in Rwanda en de Filipijnen verder.

We blijven bovendien onze brugfunctie vervullen als niveau tussen Europa en de Oost-Vlaamse lokale besturen, organisaties en burgers en we zetten ook de grensoverschrijdende samenwerking met Nederland verder.

Niettemin richten we ons internationaal op onze kerntaken: u weet intussen dat we ons voorzichtig opstellen tegenover handelsmissies en enkel deelnemen wanneer dat echt een toegevoegde waarde kan opleveren.

En dat typeert denk ik ook ons bestuursakkoord en de vertaling ervan in dit meerjarenplan: een slank en efficiënt bestuur dat zich volop richt op de klant, de Oost-Vlaamse lokale besturen, bedrijven, organisaties en vooral burgers.

Zij vragen een transparant en correct bestuur en dat willen wij hen ook bieden.

Dat toont zich in onze communicatie: in correct Nederlands en zo veel mogelijk digitaal; Het toont zich ook in het vergunningenbeleid met meer transparantie en een hogere kwaliteit van de beslissingen;

En het toont zich voor mij ook in de investeringen in PAULO waardoor onze burgers bijvoorbeeld op uitstekend opgeleide veiligheidsmensen kunnen rekenen.

Maar bovenal collega's, wordt ons streven naar een slank en efficiënt bestuur ook weerspiegeld in onze financiën.

We besparen op onszelf, de politieke apparaten en halen de lucht uit onze cijfers.

Daardoor kunnen we niet alleen fors meer investeren, maar kunnen we met een fikse belastingverlaging ook iets teruggeven aan de gezinnen en de bedrijven.

Zowel naar belastingdruk als naar schuld, doen we het wat dat betreft overigens beter dan de meeste andere provincies collega's.

Enkel Vlaams-Brabant steekt ons hier nog de loef af maar laat dat een positieve motivatie zijn om onze eigen werking kritisch te blijven bekijken en ons verder te blijven focussen op onze kernopdrachten.

We zullen dat vol overtuiging doen en dat allemaal zonder aan kwaliteit in te boeten, integendeel.

Er ligt dan ook hele wat werk op de plank. Ik heb al heel wat zaken opgesomd, maar dat was bijlange niet volledig. Ik wil u ten slotte toch nog wat stof laten om vragen over te stellen.

Ik heb u ook niet willen platslaan met cijfers – u hebt die gekregen in de commissies en uiteraard ook zelf kunnen lezen in het meerjarenplan – maar gepoogd om u de brede filosofie áchter de cijfers mee te geven.

En ik hoop dat u er – net als wij – van overtuigd bent dat wij de juiste keuzes maken om Oost-Vlaanderen toekomstbestendig te maken, hoe die toekomst er ook mag uitzien.

Maar ik kijk uiteraard vol verwachting naar het boeiende debat dat wij hier ongetwijfeld zullen over hebben.

Dankuwel.